

Ewa Szlempo

**PROGRAM AUTORSKI
KLASY TEATRALNO-DZIENNIKARSKIEJ
Z WYKORZYSTANIEM KOMPUTERA
[W NAUCZANIU ZINTEGROWANYM]**

Gorzów Wlkp. wrzesień 2001r.

I WSTĘP

Program klasy teatralno-dziennikarskiej z wykorzystaniem komputera obejmuje nauczanie zintegrowane. Realizacja tego programu będzie przebiegała z dziećmi poza ich zajęciami dydaktycznymi w korelacji z programem podstawowym.

Do opracowania tego programu skłoniła mnie troska o rozwój pewnych umiejętności i zdolności, które są niezbędne w dalszej edukacji, kształtowaniu osobowości oraz wychowaniu do pełnienia różnych ról w życiu rodzinnym i społecznym.

Program ten powstał w wyniku wieloletniej obserwacji uroczystości klasowych, szkolnych i pozaszkolnych, kiedy to dzieci mogły wystąpić przed publicznością. Wszystkie dzieci chętnie brały udział w formach widowiskowych, nawet te, które miały niepowodzenia w nauce. Do działań teatralnych włączali się rodzice. Pomagali w przygotowywaniu strojów, rekwizytów, dowozili dzieci do miejsc, w których miały wystąpić. Często też byli pierwszymi widzami.

Grupa teatralna istnieje już od kilku lat. W tej chwili posiadamy własne zaplecze teatralne [stroje, rekwizyty, scenariusze]. Cały czas korzystamy z edukacji teatralnej przy udziale gorzowskich aktorów, którzy prowadzą warsztaty dla dzieci i nauczycieli.

Dzieci chętnie też piszą na temat swoich występów, o działalności teatrzyku oraz wyjść do teatru, dlatego założyliśmy gazetkę klasową, w której każdy chętny uczeń umieszcza swój artykuł redakcyjny. Będą mogli pisać artykuły z wykorzystaniem szkolnych komputerów. Dla wielu będzie to pierwszy kontakt z komputerem. Nauczą się korzystać również z internetu, aby wyszukiwać różne ciekawostki, informacje na temat pracy i osiągnięć gorzowskich aktorów, pracy teatrów itp.

Zabawa w teatr oraz dziennikarstwo spełnia funkcję dydaktyczną i wychowawczą, wiąże się z planem działań szkolnych. Stanowi uzupełnienie treści programowych, niweluje fragmentaryczne deficyty rozwojowe. Jest kwintesencją treści kształcenia i wychowania.

II CELE DYDAKTYCZNO-WYCHOWAWCZE

1. Budzenie zainteresowania teatrem, rozwijanie możliwości kreacyjnych poprzez zabawę, dramę, inscenizację.
2. Rozwijanie umiejętności poprawnej wymowy, właściwej modulacji głosu oraz jego siły poprzez ćwiczenia oddechowe, dykcyjne oraz umiejętność wyrażania uczuć i stanów emocjonalnych poprzez gesty, ruch, mimikę, słowa.
3. Rozbudzanie zdolności recytatorskich, plastycznych, tanecznych,

muzycznych i redakcyjnych.

4. Rozwijanie umiejętności pracy w zespole, wspólnego tworzenia dzieła scenicznego, redagowania gazetki klasowej.
5. Pobudzanie do aktywnego uczestnictwa w życiu klasy, szkoły, środowiska.
6. Poznawanie swojego środowiska [szkoły, dzielnicy, miasta, regionu], jego tradycji, kultury, życia codziennego, potrzeb. Współuczestnictwo w działalności kulturalnej.
7. Opanowanie podstawowych umiejętności pracy z komputerem przydatnych w pracy dziennikarskiej [drukowanie tekstów, oprawa graficzna].
8. Rozwijanie pozytywnych cech charakteru takich jak życzliwość, otwartość, szacunek dla pracy innych, rzetelność, uczciwość, odpowiedzialność, działanie na rzecz słabszych, młodszych i potrzebujących pomocy.

III. TREŚCI PROGRAMOWE

TEMATYKA	TREŚCI PROGRAMOWE	UMIEJĘTNOŚCI
I. FORMY WYPOWIEDZI	<ul style="list-style-type: none"> - krótka informacja o osobie, imprezie, przedstawieniu, wycieczce - informacja prasowa o imprezie klasowej i szkolnej, o wycieczce do teatru, kina, występach okolicznościowych w domach dziecka, hospicjum itp. - notatka prasowa - krótkie dialogi [przygotowanie do przeprowadzenia wywiadów] - opowiadanie o własnych przygodach - sprawozdanie prasowe z wycieczki, przedstawienia, spotkania połączone z własną oceną - wiersze okolicznościowe, tematyczne - zagadki, krzyżówki 	<p>Uczeń potrafi napisać kilka zdań na podany temat.</p> <p>Umie zredagować informację prasową.</p> <p>Potrafi wypowiedzieć i napisać notatkę.</p> <p>Wie co to dialog i potrafi go przeprowadzić, napisać.</p> <p>Zna konstrukcję opowiadania, potrafi opowiadać i napisać.</p> <p>Umie redagować sprawozdanie.</p>
II. KULTURA, SZTUKA, TRADYCJA	<ul style="list-style-type: none"> - krótkie dzieje pisma i druku - budowa gazety - specyfika pracy dziennikarza [kultura języka, zachowania się, 	<p>Recytuje wiersze z właściwą modulacją i intonacją głosu.</p> <p>Układa zagadki i krzyżówki o teatrze, ludziach tam pracujących..</p> <p>Zna historię pisma i druku.</p> <p>Wie z jakich części składa się gazeta na podstawie innych gazet.</p> <p>Poznaje pracę dziennikarza,</p>

<p>III. DZIAŁANIA TWÓRCZE UCZNIÓW</p>	<p>uczciwość, prawdomówność, odpowiedzialność]</p> <ul style="list-style-type: none"> - krótka historia teatru im. J. Osterwy - informacja o pracy aktorskiej, osiągnięciach aktorów gorzowskiego teatru - proste formy teatralne - typy lalek, sposoby ich animacji - teatr – budowa wewnętrzna, ludzie zaplecza - wydarzenia kulturalne [występy, koncerty, widowiska, inscenizacje, wystawy, premiery teatralne i filmowe] - edukacja teatralna przy współpracy z aktorami, twórcami teatrzyków dziecięcych]. - drama - inscenizacje - spektakle teatralne na bazie baśni i bajek - redagowanie klasowej gazetki – miesięcznik - prowadzenie kroniki klasowej - wykonanie elementów 	<p>jej ważność i odpowiedzialność.</p> <p>Potrafi opowiedzieć i napisać krótką historię o teatrze. Potrafi wyszukać informacje w gazetach, w internecie.</p> <p>Zna formy teatralne, potrafi je rozróżnić. Rozpoznaje i nazywa lalki ze względu na ich budowę, wygląd, wykonanie. Potrafi niektóre animować. Nazywa wewnętrzne części budowli teatru oraz zawody i zadania ludzi tam pracujących.. Rozpoznaje różnice między sztuką teatralną a widowiskiem itp. Poznaje sposoby animacji teatralnych, wykonanie lalek, dekoracje.</p> <p>Potrafi przedstawić ruchem zdarzenia, sytuacje na określone hasło. Porusza się adekwatnie do przydzielonej roli.</p> <p>Potrafi pracować w zespole, wspólnie tworzyć spektakl teatralny, odpowiednio dopasować się do kreowanej postaci.</p> <p>Aktywnie uczestniczy w życiu klasy poprzez udział w redagowaniu gazetki klasowej, prowadzenie kroniki[strona graficzna i plastyczna].</p> <p>Potrafi zaprojektować i</p>
---	---	--

	<p>scenografii, kostiumów, prostych rekwizytów</p> <ul style="list-style-type: none"> - projekty kostiumów, rekwizytów, scenografii, plakaty - podstawowe opanowanie pracy z komputerem [program pisanie tekstów oraz drukowanie, oprawa graficzna] - praca z komputerem – redagowanie różnych form prasowych [zapis, strona graficzna i wydruk]. 	<p>wykonać elementy scenografii, kostiumów i rekwizyty do odpowiedniego dzieła scenicznego.</p> <p>Potrafi uruchomić komputer, odszukać odpowiedni program oraz poruszać się w nim.</p> <p>Potrafi zapisać tekst w komputerze, dobrać odpowiednią stronę graficzną do tekstu oraz wydrukować.</p>
--	--	---

IV/ SPOPOBY REALIZACJI PROGRAMU

1. Współpraca z opiekunami klasy, aktorką gorzowskiego teatru i dziennikarką czasopisma regionalnego.
2. Nawiązanie kontaktów z twórcami teatrzyków dziecięcych.
3. Częste wizyty w teatrze [kilka razy w ciągu roku].
4. Udział w edukacji teatralnej.
5. Przygotowywanie własnych spektakli, inscenizacji na bazie lektur oraz własnych tekstów.
6. Przygotowywanie kostiumów, scenografii, rekwizytów, podkładu muzycznego.
7. Prezentacja przedstawień dla szkoły, rodziców, środowiska – występy okolicznościowe w Domach Dziecka z okazji Bożego Narodzenia oraz Dnia Dziecka, Hospicjum itp.
8. Redagowanie klasowej gazetki – prezentacja przeżyć poprzez redagowanie informacji prasowych, notatek, sprawozdań, wywiadów z aktorami.
9. Działania plastyczne promujące klasowe spektakle [afisze i prace plastyczne].
10. Prowadzenie kroniki klasowej.
11. Korelacja działań klasy z pracą na zajęciach zintegrowanych.

EWALUACJA

Zabawa w teatr służy precyzji mówienia oraz eliminuje niektóre wady wymowy. Dziecko z wadą wymowy, któremu powierza się małą rolę, stara się pokonać przeszkody i jak najlepiej wystąpić publicznie. Czuje się wtedy ważne i akceptowane, pozbywa się kompleksu. Przewycięża również trudności w czytaniu i opowiadaniu, ponieważ na zajęciach uczy się płynności, tempa i wyrazistości czytania.

Teatr pobudza dziecka wyobraźnię i uczy je samodzielności poprzez swobodną zabawę własnego improwizowanego tekstu.

Dobrze odegrana rola daje podwyższenie pozycji w grupie, poczucie przynależności do niej oraz odwagi nieśmiałym. Udział uczniów nadpobudliwych w zajęciach teatralnych umożliwia im ekspresję ruchową w formie ćwiczeń ruchowych, naśladowczych i mimicznych. Bawiąc się w teatr opanowują ruchy nawykowe koncentrując się na czynnościach scenicznych.

Dzieci przejawiające nadpobudliwość w sferze emocjonalnej w trakcie zajęć mają możliwość pozbywania się negatywnych emocji [złość, gniew, agresja, skarżenie], poprzez stwarzanie prawidłowych zachowań w określonych sytuacjach, które uspokajają nadpobudliwość.

Zajęcia teatralne sprzyjają rozwojowi ruchowemu dzieci, które są spowolnione. Dużą rolę odgrywają tu ćwiczenia ruchu kończyn, tułowia i twarzy, które prowadzone są bardzo dynamicznie.

Teatr rozwija również intelektualnie, poszerza słownictwo, rozwija logiczne myślenie oraz pamięć, a także kształci uwagę. Eliminuje nieśmiałość i lęk.

Współuczestnictwo w grupie teatralnej i współodpowiedzialność za przedstawienie integruje wszystkich uczniów, uczy pracy zespołowej z podziałem na role. Są oni szczęśliwi, ponieważ w czasie zajęć i występów zapominają o swoich kłopotach, a słyszą jedynie oklaski i pochwały.

Zajęcia redakcyjne uczą pracy ze słownikami, korzystania z czytelni szkolnej, gazet, internetu, sprawdzenia się w różnych formach wypowiedzi. Umiejętność pracy z komputerem umożliwia redagowanie tekstu w programie Windows oraz jego wydruk. Wykorzystanie zdobytych umiejętności i wiadomości dziennikarskich pozwoli na redagowanie klasowej gazetki.

Formą ewaluacji, którą zakładam przeprowadzić będzie ankieta dla rodziców zastosowana po pierwszym roku pracy według tego programu oraz ankieta dla uczniów na zakończenie cyklu kształcenia w nauczaniu zintegrowanym.